

STATSMINISTERENS INNLEDNING PÅ PRESSEKONFERANSE I
STORTINGET TORSDAG 13. DESEMBER 1979 kl. 1015

Regjeringen har i de siste to år satset maksimalt på å få utformet og gjennomført en økonomisk politikk som har bygd på tilstrømming, på moderasjon. Vi har gjort dette for å skape en større grad av balanse i norsk økonomi, for å styrke vår konkurransevne, for å trygge arbeidsplassene. Vi har gjennom dette arbeid møtt en, etter mitt skjønn, mønstergyldig vilje til å akseptere en slik politikk, ifra samtlige organisasjoner. Vi har møtt det også i en betydelig grad med forståelse i norsk opinion. Vi har hele tiden vært klar over at perioden med overgang ifra 15 måneders pris- og inntektsstopp vil det bli en meget krevende prosess. Krevende fordi at vi her har tatt i bruk

- 2 -

i en vanskelig situasjon ekstraordinære tiltak. Krevende også fordi at det fortsatt vil være av fundamental betydning å ha forståelse fra de store organisasjonene i næringsliv og i arbeidsliv. Krevende også fordi at vi ville føre videre en politikk som tok sikte på at vi for det første skulle bevare de betydelige fremskritt som vi har vunnet i norsk økonomi gjennom denne perioden, betydelig fordi at vi fortsatt befinner oss i en økonomisk situasjon som er preget av usikkerhet. Betydelig fordi at det fortsatt som hittil er av overordnet betydning for Regjeringen å trygge sysselsetting og inntekt.

Inntektsoppgjørene i 1980 er i denne sammenheng sentrale. Regjeringen har i forståelse med organisasjonene lagt opp en politikk som skal bygge på vilje og evne

til moderasjon. En politikk som tar sikte på at det vi måtte ha til disposisjon skulle stilles til rådighet for lavinntektsgruppene. For å få dette til har det vært og er Regjeringens oppfatning at vi må søke fram til en gjennomføring av disse inntektsoppgjørene med en størst mulig grad av samordning.

Om disse vanskelige spørsmålene har det gjennom det siste halve året pågått en kontinuerlig drøfting og forhandling mellom Regjering og de toneangivende organisasjoner, i arbeidsliv, i jordbruk og fiskernes organisasjoner. Under disse drøftingene har Regjeringen kommet fram til at det var nødvendig å ty til det ekstraordinære tiltak og foreslå en midlertidig lov for inntektsregulering. Denne loven og dens bestemmelser har på de sentrale felter blitt til nettopp gjennom

forhandlinger og drøftinger. Og jeg vil gjerne si at det har for Regjeringen, og kanskje i enda større grad for de landsomfattende organisasjonene vært en betydelig grad av skepsis til stede overfor loven som sådan, og det er fullt forståelig. Men vi har greid å komme frem til et forslag som med vekslende synspunkter har fått en rimelig grad av aksept. Jeg understreker dette fordi at hvis man nærmer seg denne loven med juristens syn på utforming av loven alene, så vil man neppe kunne finne frem til de riktige konklusjonene. Man må se loven som det den er, en del av en samlet pakke som tar sikte på å nå frem til en størst mulig grad av samordning av inntektspolitikken, og dermed bidra til å gi den pilar som dette er i hele vår økonomiske politikk.

En vesentlig endring av dette lovforslaget på sentrale punkter, det vil etter all sannsynlighet føre frem til at vi ikke får de store organisasjoner med på et samordnet oppgjør. Dette er det sentrale i denne situasjonen slik jeg bedømmer den.